

tragtes som lovligt Hegn, idet dertil ogsaa skal henregnes Hegn af Grundmur, Bindingsværk, Plankværk, Stakværk, Jern, Staaltraad m. m., men under den Betingelse, at saadanne Hegn idetmindste skulle være 3½ Alen høje. Udvalget kan ikke erkende, at en saadan Høide er fornøden for dette Formaal, men at man derimod, naar man vil sætte en Høide af 2¼ Alen, — hvilket er rigelig saa høit som noget af de i § 1 nævnte Hegn — vil faae et Hegn, der fuldstændig vil fyldestgjøre Alt, hvad man kan forlange. Det andet Ændringsforslag til § 2 gaar ud paa en Forandring i Indholdet af Parenthesen. I denne Paragraph som i endel af de følgende Paragrapher er der, hver Gang det sagkyndige Skjøn er nævnt, tilføjet en Parenthes, i hvilken de Paragrapher ere nævnte, der fastsætter dette sagkyndige Skjøns Virksomhed. Men Sagen er nu, at disse Paragrapher ikke ere korrekt anførte, og da Udvalget derhos ikke anser en Anførsel af dem for nødvendig, har det stillet Forslag om, at den gaar ud, dog med den Undtagelse, at der i den Paragraph, hvor den første Gang forekommer, henvises til Hovedparagraphen med Hensyn til det sagkyndige Skjøns Virksomhed. — Til § 3 er stillet et Ændringsforslag om en Forandring af Begyndelsen, hvilket blot har til Hensigt paa en simpel og tydelig Maade at fastsætte det Omraade, for hvilket Bestemmelserne i denne Paragraph skulle gjælde, nemlig den Del af Kjøbenhavn, som kaldes den bebyggede Del, og som adskilles fra den Del, jeg nys talte om. — Ved Slutningen af § 3 er der foreslaaet en Forandring, som egentlig kun er en Redaktionsforandring, idet den dels følger af det Forslag, der er stillet til § 2, dels tydeligere udtrykker det, som det efter Udvalgets Mening har været Hensigten at sige. Man har nemlig benyttet Leiligheden til at stille det Forslag, at Minimumshøiden af disse Hegn ikke skal være større end 3 Alen; det er den Høide, der stemmer med den nuværende Brug, og som vistnok vil være fuldkommen fyldestgjørende i sin Anvendelse. — Jeg kommer nu til § 4, der egentlig er Lovens Hovedpunkt. I det første Stykke siges der: „Enhver Eier eller den, som træder i Eiers Sted, er pligtig

til, naar Nabogrundens Eier forlanger det, mod hans Grund at sætte og vedligeholde halvt lovligt Hegn.“ Denne Regel er egentlig Principet i Loven, og naar dette først er slaaet fast, saa ere de følgende Paragrapher egentlig kun de nærmere Bestemmelser, der følge af denne Regels Antagelse, ligesom de foregaaende Paragrapher gaa ud paa en Fastsættelse af det Omraade, for hvilket Reglen skal gjælde. Naar det nu i det første Stykke, efterat denne Regel er udtalt, siges, at Forholdet mellem Eier og Veier er Naboen uvedkommende, saaledes at Naboen Net, naar han forlanger Hegn, ikke kan blive paavirket deraf, at den Mand, af hvem han forlanger det, benytter Eiendommen til at leie ud, da følger dette efter Udvalgets Anskuelse saaledes af analoge Bestemmelser, at det ikke behøver at siges, og Udvalget tror derfor, at denne Bestemmelse her kan udelades, som er det, hvorpaa Ændringsforslaget gaar ud. Saa simpelt som Principet her er, og saa billigt som det, saaledes udtalt, kunde anses for at være, saa kan det dog ikke slaa feil, at det i sin Anvendelse vil medføre ikke saa Bryderier. Jeg skal ikke her nærmere paapege dem, da jeg ved at omtale et andet Ændringsforslag vil faae særlig Leilighed dertil. — Med Hensyn til § 5 er der stillet et Forslag, som gaar ud paa, at det Antal Mar, i hvilket man kan fordrø, at Rejsningen af et Hegn skal være udført, forandres. Der er nemlig i Lovforslaget sagt, at den Tid, der ordentligvis maa medgaa til at reise et Hegn, naar Naboen fordrer et saadant, skal være et Mar, men at der kan gives Udsættelse indtil 5 Mar, og at, naar 3 af de 5 Mar ere gaaede, da kan Naboen, som fordrer Hegnet, selv lade det reise, imod at faae Omkostningerne dækkede af den, der skulde have reist det. Udvalget har imidlertid fundet, at en saadan Udsættelse fra 1 til 5 Mar var en altfor lang Tid og i sig selv uforholdsmæssig, og det har troet, at man ikke burde gaa videre end til at sige: Reglen er 1 Mar, men Fristen kan forlænges indtil 3 Mar, og hvis Forlangendet ikke er fyldestgjort i Løbet af 2 Mar, da kan Naboen i det tredje Mar selv lade Hegnet reise og derfor forlange Erstatning. — Til § 6 er der stillet to Ændringsfor-